

[Løvlig Simonsen]

Det er også derfor, at Socialdemokratiet fra begyndelsen ved udgivelsen af miljørapporten har gjort det klart, at den valgte løsning skulle være miljømæssigt forsvarlig, og at der i den videre behandling af forslaget skulle foretages de nødvendige undersøgelser og opstilles en kvalitetsmålsætning for at sikre den mest miljøvenlige løsning i henhold til den valgte udformning.

Endvidere skal jeg tillade mig endnu en gang at henvise til den politiske aftale af 29. april § 3, hvor der er afsat en særlig miljøpulje på 300 mio. kr.

Men det er ikke kun i lovforslaget og i den politiske aftale, man finder de socialdemokratiske fingeraftryk. Også i det nu afsluttede store udvalgsarbejde samt i den betænkning, der blev afgivet ved 2. behandling, og igen ved tillægsbetænkningen kan det konstateres, at en lang række problemer har været endevendt og undersøgt og er blevet afklaret, ligesom der er givet tilsagn om, at der fortsat skal foretages undersøgelser, før den endelige udformning fastlægges.

Selv om der har været en meget stor interesse for landanlæggets udformning, herunder en særlig interesse og debat vedrørende støj- og luftforurening, har den senere tids debat igen fokuseret på kyst til kyst-anlægget og herunder påvirkning af såvel Øresunds som Østersøens vandmiljø.

Lad mig derfor slå fast, som jeg også tidligere har gjort her i salen, at Østersøens miljøproblemer ikke er af ny dato, og at vi ved fra miljørapporten, at der er to faktorer, der er af betydning for torskefiskeriet i Østersøen. Den ene er saltindholdet, og den anden er iltindholdet. Saltindholdet er vi ikke selv herre over – forstået på den måde, at de større saltindtag kun forekommer ved særlig stærke storme, og det er længe siden, vi har haft et sådant indtag. Det betyder naturligvis, at hvis de yderligere undersøgelser viser, at selv et udsving på 0,03 promillepoint har betydning for saltindholdet i Østersøen, må der naturligvis foretages en kompenserende afgravning, der er beregnet til 1,7 mio. kubikmeter.

Det andet usikkerhedspunkt i forbindelse med saltindtaget er, hvor meget af det tunge saltvand der ved et sådant indtag løber igennem Storebælt. Her er svensk og dansk sagkundskab ikke enige, så det må vi selvfølgelig afkla-

re, før vi tager den endelige beslutning om en kompenserende afgravning i forhold til saltindtaget.

Iltproblemerne er derimod, som alle ved, menneskeskabte på grund af den forurening, der er sket i Østersøen, og her forholder det sig jo sådan, at der i foråret 1992 skal foreligge en handlingsplan til genopretning af miljøet i Østersøen, udarbejdet af de enkelte Østersølande, og iværksættelsen af en sådan plan har langt større betydning for Østersøens iltindhold end en kommende broforbindelse. Det er derfor, vi med de oplysninger, vi har i dag, sætter spørgsmålstegn ved nødvendigheden af den store fladeafgravning på 11 mio. kubikmeter.

Jeg vil gerne understrege dette, fordi et af de stillede ændringsforslag går ud på, »at der sikres en miljømæssig nulløsning for Østersøen og i øvrigt«. Nu ved jeg ikke, hvad »i øvrigt« dækker, men skal man tage ændringsforslaget for pålydende, indebærer det vel en fuldstændig kompensationsafgravning og de deraf afledte påvirkninger af Øresund, og jeg har faktisk svært ved at tro, at det skulle være forslagsstillernes mening, men det får vi jo nok afklaret i løbet af debatten.

Et andet aspekt, som har været fremme i Det Fri Aktuelt, er, om man kunne foretage en kompenserende afgravning i Storebælt i stedet for i Øresund for at mindske påvirkningerne i Øresund. En sådan overvejelse må selvfølgelig indgå i de videre undersøgelser, men det er nu ikke så enkelt endda, hvilket jeg håber miljøministeren vil kommentere i sit indlæg.

Lad mig til sidst erindre om, at debatten indtil nu har været for eller imod den valgte udformning. Nogle vil måske betragte modstanden imod forbindelsen som en hetz, og en hetz kan nemt føre til hærværk. Jeg håber, at mange af de organisationer, der har henvendt sig til udvalget, vil gå ind i en konstruktiv dialog med os for at forbedre projektet miljømæssigt. Det er i hvert fald det, vi har lagt op til i vores tilføjelse til tillægsbetænkningen. Derfor forventer jeg, at vi kan gå fra konfrontationsfasen til dialogen.

Vi i Socialdemokratiet vil ikke alene gerne deltage i en sådan proces; det er vi simpelt hen forpligtet til af hensyn til miljøet.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):